

Fundació Joan Miró Barcelona

Espai 13

ESPAI 13 - 2012 – 2013

Cicle: Perplexitat

A cura de David Armengol
octubre 2012 – setembre 2013

La Fundació Joan Miró presenta **Perplexitat**, un nou cicle d'exposicions a l'Espai 13 comissariat per David Armengol, que ha seleccionat cinc artistes de l'escena actual a Catalunya: Jordi Mitjà, Gabriel Pericàs, Julia Montilla, Arrieta / Vázquez i Samuel Labadie.

La perplexitat és un concepte ampli. Implica un cert desconcert o incertesa vers allò que no acabem de comprendre o assimilar en la seva totalitat. Una sensació que es pot relacionar en ocasions amb l'actitud d'alguns espectadors davant l'art contemporani. També té el sentit de no acceptar res d'entrada sinó de posar en dubte qualsevol afirmació, una referència al concepte de "raó en minúscules" que utilitza el filòsof espanyol Javier Muguerza.

Si féssim un paral·lelisme literari, el cicle no seria una novel·la on cada exposició fos un capítol, sinó un llibre de relats amb un fil conductor: la perplexitat que comparteixen els artistes davant el fet artístic que obliga a qüestionar-nos les estructures i convencions socials.

Jordi Mitjà (Figueres, 1970) obre el curs amb l'exposició **Monument. Lladres de filferro**, un assaig expositiu que combina tres elements: les pràctiques de l'*outsider art*, els rituals de la cultura popular i la fragilitat de l'escultura catalana del segle XX. Jordi Mitjà pren com a punt de partida el parc de Can Sis Rals d'Argelaguer, a la Garrotxa, construït durant més de trenta anys per Josep Pujiula, un clar exponent de l'art marginal a Catalunya.

A **Monument. Lladres de filferro**, l'artista presenta un conjunt escultòric creat específicament per a l'Espai 13. Aprofitant materials de rebuig i de construcció recuperats, Mitjà ha construït un *atelier* que serveix al mateix temps d'espai de treball i d'espai expositiu. Un lloc en contínua evolució centrat en tres espais concrets: un mur de construcció artesanal, una tarima i un espai aïllat inaccessible per al públic.

Gabriel Pericàs (Palma de Mallorca, 1988) presenta **The Nipple Slip Speech Performance** una instal·lació amb vídeo, escultures i dibuix que planteja un relat sobre la idea de distracció, d'accident, d'una cosa fortuïta que es converteix en missatge principal eclipsant qualsevol altre missatge.

Basant-se amb el fenomen del *Nipple Slip* (quan una actriu o cantant deixa veure accidentalment el pit o un mugró), Gabriel Pericàs analitza diferents aspectes relacionats amb l'oblit o la distracció per arribar progressivament a l'accident i a l'ensopegada a través d'una col·lecció de petites escultures repartides per la sala.

Julia Montilla (Barcelona, 1970), amb **“El cuadro” de La Calleja**, recupera un episodi dels anys del franquisme sobre aparicions marianes a San Sebastián de Garabandal (Cantàbria). Amb aquest escenari com inici, l'artista mostrarà a l'Espai 13 el procés d'investigació sobre la instrumentalització de la fe per crear una projecció realitzada a partir de material de l'època. A la sala també s'exposarà documentació amb una presentació que emula els mètodes historiogràfics.

Si Montilla parla de la perplexitat davant els límits de la fe, Usue Arrieta (Arrasate, 1979) i Vicente Vázquez (Tarragona, 1976) se centren en la perplexitat davant l'esport i la seva relació amb el progrés. Aquesta relació la va experimentar Barcelona durant els Jocs Olímpics de Barcelona.

Vuit o deu, sis o set llops presenta com a peça principal de l'exposició la pel·lícula *90 graus*, un relat audiovisual entre el documental i la ficció que es construeix a través de dos esdeveniments de juliol de 2012: el seguiment de l'equip Euskaltel a l'etapa del Tourmalet del Tour de França i el Festival Internacional de les Cultures Pirineus Sur de Lanuza (Osca). Tots dos casos dibuixen una seqüència narrativa de l'ascens i el descens que transita entre variacions brusques de desnivell.

El cicle el tanca **L'ànima examinada** de Samuel Labadie (Bayona, França, 1978), una instal·lació de dibuixos, escultures i vídeos de petit format que tenen com a eix discursiu les memòries de Daniel Paul Schreber, un cas extrem de paranoia a l'Alemanya de finals del segle XIX i principis del segle XX conegut a través dels estudis sobre les neurosis de Sigmund Freud.

A partir de *Memòries d'un malalt de nervis* de Schreber, Samuel Labadie ofereix una traducció visual del pensament paranoic des de la pràctica artística. Un món delirant ple de connexions físiques amb l'àmbit diví –on l'ànima, per exemple, s'erigeix com un element orgànic– serveix a l'artista a l'hora de construir una cosmogonia personal que trasllada a imatges i a objectes els textos de Schreber.

Cadascuna de les exposicions es complementa amb una publicació que apareixerà aproximadament un mes després de la data d'inauguració.

També s'ha organitzat un taller per a estudiants de batxillerat artístic i de cicles formatius d'estudis artístics titulat **MMS**. El taller planteja estratègies metodològiques i accions pràctiques que ens acosten a algunes qüestions relacionades amb els processos de treball dels artistes. Concebut des d'una perspectiva col·laborativa, el projecte promou la interrelació entre els grups participants, els educadors, el comissari i els artistes a través de diverses propostes de treball.